

BIZAR-ZALE TA SEMEA

IPUIÑA

—Amasei urte dodaz, ta aita maitea,
 ¿Ez datorkit ederto gaur zugaz jatea?
 ¿Zure mayan lekurik niretzat eztozu
 Neskacheaz jateko esaten deustazu?
 Ama gaur kanpoan da, baita amandrea,
 ¿Jaten ez dozu gura nik lagundutea?
 ¿Ez al naz ni benturaz echeko semea?
 ¿Enaz ni neu izango zure oiñ-ordea?
 ¿Bakar bakarrik biok egonik echean
 Ferminagaz jango dot gaur ezkaratzean?
 Ez dakit ori zelan laketuten dozun,
 Zer dan gauz orren oña nai neuskizu entzun.

—Jakizu seme Pedro, ondo dan gauzea
 Eztala zulakoak aitzaz bazkaltzea;
 Mosuan urten arte bizar batzuk zuri,
 Orrelango gauzarik ez eskatu niri,
 Neuk bere jayo arte bizarra mosuan,
 Eneban mayan jaten aitaren onduan;
 Zuk bere artietan iruntsizu bada,
 Eta orduan neugaz jazarriko zara.—

Pedro erdi negarrez don suetara,
 Neskacha Ferminagaz naste bazkaltzera,
 Eta joakolako katua atzetik,
 Ostikada andi bat emonda bertatik,
 Diñotsa: «ua maira gure aitagana,
 Muturrean zergaitik ik doan bizarra,
 An bizardunak lagun oraiñ egin daitzan
 I lakoaz zerren nik ez dodan bear jan».

FELIPE ARRESE TA BEITIA.